

บทละครร้อง

เรื่อง

ตันร่าย ปลัยคดี

(ประเพณีอุกฤษร วรรณ)

~

โรงพิมพ์อักษรนิติ

ร.ศ. ๑๒๘

ราชบัณฑิตยสถาน, กทม.

บทกลอนเรื่อง

เรื่อง

ต้นร้าย ปลายดี

(ประเสริฐ อักษร วรรณ)

—*~*~*~*—

โรงพิมพ์อักษรนิทัศน์

ร.ศ. ๑๒๙

เลขห้อง

เลขหมู่ ๕๙๕.๙๑๑๒
๔๔๓๔ ๒๖๗

เลขทะเบียน

๒.๑๖๒๖๐๘
๒๖. ๕๕๓

บทละครเรื่อง

เรื่อง ตันร้าย ปลายดี

(ประพันธ์ขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ร.ศ.ก ๑๒๙)

ตัวละคร

- ๑ นายมุกดา นายโรง อายุ ๒๔ บุตรพระราวที่ถึงแก่กรรม น้องคุณแม่เห็ดยม ศึกษาในยุโรป ฉลาดแต่ใจเร็วเฉียวฉุน ไม่ให้ร้าย ความคิดตอกเด็ก
- ๒ พระโยคราช อายุ ๕๐ เกตอแก้วของนายมุกดา เจ้าผู้มั่งคั่งใจน้อย
- ๓ หดวงใจเพชร อายุ ๒๖ ชอบกับนายมุกดา นักเลงเจ้าชู้
- ๔ คุณแม่เห็ดยม บ้าของนายโรง อายุ ๕๖ ใจฮาวรักญาติ แต่แสร้งอน

ที่พอ คุณแม่เหลี่ยม,เตรียมจะแต่ง,เรา แดง ถ่วง ไหน
 เจ้า หลวง,ปรีชา,เด็ก มา ขอ ไม่หัก หัว,หาง คว่า,
 ชื่นชารอ เถิดงอกอ,เก้อ กดม,อมพระนัม ฯ ๔ คำ
 (คิดจะ แอบไปพบ พุด กะ แม่เหลี่ยม น้องสาว คำเตือน
 หงาย เช่น คั้นนี้เคยลงไป เดินใน ล้วน ทำเป็น มาเยี่ยม
 แม่ชระแต่ม เดี่ยชวง เดี่ยนิต เพื่อ คุณ บ้า ถาม นี้ดี แล้ว
 ไม่ต้อง พบ ไม่ทันไร ชระแต่ม ออกมา บ่น “ตายจริง
 ถวายไปไหน เดี่ยไม่ยก บอก คุณพี่ มา มีว เย็บ เดี่ย อยู่”
 นาย มุกดา ก็โมเม จะดาไป อ้าง ว่า คิด ราชการใน กรมรับ
 ตั้งให้ หา มา คอย อยู่ นาน แล้ว ชระแต่ม เห็นขงไว้
 ก็ไม่อยู่ ทำ หน้า เจื่อน ๆ พัดกั๊ก วันไป จนได้ ชระแต่ม
 พน เดี่ย)

เอวบาง © (ชระแต่ม) แรกกลับ จาก,
 เมือง นอก,ออก ตั้ ๆ แต่ เดี่ยขง, หน้า เจื่อน,ฝาด เผื่อ น หงำ
 มา นัง เหงา,เรา ฤจวิัก,ช่วย ชัก หน้า คำสอง คำ,เดี่ยไม่ ได้,

ต้นร้ายปลายดี

๕

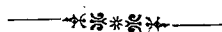
สร้อยสนตัด © (ชะแต่ม) แม่เห็ดมีพี,
ดีเหลือ,แต่ม เชื้อน้อง จะกล้าจง,พีเซย,เฮียไม่ไหว
หลวง ปรีชา,มา ขอ,ไม่พอใจ ฐู่สิงโต,ปฤกษาพี,ไม่มีง่า
ถ้า มุกดา,คว่า ที่ ชิน,มี ต้น ถม นั้น และส้ม,นั้น กล้วย,
งง งวยหง่า ทุกฉบับ,รับ หนังสือ,ฤาฟังคำ ก็แม่ย่า,
รักชะแต่ม,ไม่แย้มพราย ฯ ๔ คำ เจรจา (นั่งถ้อย
หน้าคืน เข้า มา โกรธ กะเจ้า กะงอด ว่าไปเห็น คุณมุกดา
พานายเด็กไปคุยกัน หงง หิงง ๆ อยู่ต้อง ต่อ ต้อง ดับ คน
ใน มุม ส่วน ทาง นั้น เลี้ยง ฟอด ๆ จวบ กอดกันฤาใจ ด้วย
เข้าไป ชะแต่ม ตัด ตัด ถึง ต้น คีร์คะ นั่ง ถ้อย สบถ่าบาด
ยีน ยิน มั่นคง ทั้ง โกรธ ต่ โปย ต่ พาย ว่าไม่ ควร เคย ไม่
หน้า คบ พินอบ พิเทา ชุด นายไม่ เชื้อ ก็ ไป ดู ด้วยกัน ชะแต่ม
จะ ๆ ไป แล้ว ก็ รื้อ ยั้ง)

ต่อขมมือ © (ลูกคู่) ส่งสาร ชะแต่ม,แต่ม
ต้น,อด อื่น จิตร หมด ความคิด,มี วัจก,ยัก ขยาย เชื้อ

๖

ควนไวมง

ก็ไซ้,ไม่ก็เซ็ง,เร้งรกาย พดิกตูปคับ,กระลั๊บกระดรัาย,
ทุรกายทุรน นางถวยนุด,นุดตูก,แล้วชุกช่ม ผอิดผะอม,
อิด อัด,แฉ่นชัตถ่น (ชะแฉ่ม) เกอะอย่างไร,ก็ไปดู,รู้แก่ทน
เสี้ยเที้ยวหน,ถึงไม่จริง,นึ่งฮยู่โย ฯ < คำ < ทยหม้อ
ปิดม่าน

ชุกที่ ๒ (โพดงเพลิง) ฉากสวนดอกไม้
ในบ้านคุณแม่เหลียม เพดาราตรีเดือนหงาย ห่าง
จากชุกที่ ๑ ไม่ถึง ๑๐ นาที ตัวตกรรมเชื่อมกับนาย
มุกตายน้อยด้วยกัน

ภาคบริพัทธ์ ๑ (มุกตา) รั้นาหน้า,ภาศนา,
ไม่ควรคู่, แต่คู่รั้น,แฉ่นรัก,หักไม่ไหว เจ้าเด่นห้,
เทอะดา,หมาหัวใจ เหล็ดฮาไดย,เหล็ดไม้หลอด,บอก
จริงจริง (เชื่อม) เดียวหมนพ,เดียวจะร้,มารักของ
ผิดทำนอง,นำเบือ,เลื่อผู้หญิง พอได้ชม,ด่มใจ,จะได้ทั้ง

อย่า สูงตั้ง,หยิ่งเค็ดม,เดยเห็ดม คร้าม (มุกดา) พี่ตัว,
 ชื่อนัก,รัก ชะแถม แดวหวด งาม,รักเห็ดม,เหิม สัด ตาม
 แค่มัน รัก,พิศุจจัก,พยายาม ไม่ส้มความ,หวงเห็น,ไม่
 เป็น ตัว ข ๖ คำ เจรจา (เกยว พาด คว่าไขว
 เณ็ดม ก็ บ้องบัด ชะแถมแอบคุดอยู่ ตัวแข็งแค่นเดยเห็ดมแค่น
 นิ่ง ถ้วย ก็ กระทบ กระทบ รือ แทน นาย โกรช นาย
 ผู้ชาย แค่นนายเด็ก)

คางเหล็อง ๐ (ลูกคู่) ชะแถม ยืน,คั้นมโน,
 โทไชพลั่ง จนเห็ดมยั้ง,ทตั้ง กราก,กระชากผัว (ชะแถม)
 ในกรรม มงม,มเงาหระ,ฉาน่ากตัว (มุกดาซังกั้งยืน
 เณ็ดม สัดตั้ง แดวชุด ดงนึ่งของ ๆ ก้มหน้า) มาเผ่ายัว,
 ม่วงวน,ใน ส่วนวง (ถ้วย) ไม่ได้ หมาย,คุณนายเด็ก,
 เป็นเหล็กเพชร ฉานา เต็ด,เต็ด จริง ๆ,ซิง ฉม้าง แย่ง
 ไม่ว่า,หน้าไหน,ใครรักซัง เขาแต่คตั้ง,เดยวจะว่า,ให้
 ส่าใจ (มุกดาพัน) อย่า หนา อย่า,อี่ช้ช่า,มิ่งอย่า

ต้นร้าย ปลายดี

๘

ใหญ่ ขณะนั้น คุณแม่ เหลี่ยม ตกใจ ลงมา นายมุกดา
อึด อึด เตย เป็ด หลบ เข้า โรง คุณแม่ ร้อง ตะโกน ถาม
อะไร กัน.)

ตกปลา ๐ (เหลี่ยม) น้อง รัก พี่, เหมือน ชีว,
ก็ ว่า ได้ อยา ส่ง ไสย, งู บึง บ, ก่อ ฉิบ หาย (เหลี่ยม)
อะไร กัน, อะไร กัน เหวย, กะ เวย กะ วาย (เหลี่ยม) น้อง ยอม
ตาย, แทน พี่, ไม่ มี ชิง (เหลี่ยม) ชิง อะไร (เหลี่ยม)
ทำ ใจ, เหลว ไหล หยาม ไม่ ทั้น ถาม, พี่ ก็ ยุ่ง, ด่วน สูง สูง
(เหลี่ยม) ทำ ไม่ อะไร, (เหลี่ยม) คุณ พี่ อะไร, (เหลี่ยม)
เหตุ จริง ๆ (เหลี่ยม) นั้น ชี ทำ ไม่, (เหลี่ยม)
ไม่ ควร ดึง, มา ไคร ม ๆ (เหลี่ยม) ไคร ดึง กัน, (อะไร) (เหลี่ยม)
อึด อึด เจ้า ค่า, (เหลี่ยม) มา ทำ ไม่ (เหลี่ยม) พี่ ส่ง ไสย,
ว่า อึด อึด, วัน หัก โหม (เหลี่ยม) วัน อะไร (เหลี่ยม)
ทุก ไช้ ไคร, จะ กระ โจม มัน ก็ ไทรม, เสีย มนุษย์, เห็น
สุด เดว (เหลี่ยม) ไม่ รู้ เรียง, ไม่ รู้ รวด, ปาว ๆ

ประจาร์ (เฉลิม) คุณพี่พาด, หึง อีฉั้น, วันเหลดวๆ
 (ซระแล่ม) อีฉั้นจับ, คามือ, ฮือเฮ้วๆ ขอเอาเดวด,
 บักหน้า, อีบัวกาม (เหลียม) ออย่าว่าน้อง, แดออย่า
 ร้อง, ให้ไปนำ พังแม่ว่า, สุกภาพๆ, ออย่าหยาบหยาม
 เรือรวางมัน, เป็นอย่างไร, จงไซ้ความ ค่วนคุมตาม,
 อายเขา, ไม่เข้าที่ ฯ ๑๐ คำ เจรจา (คุณแม่ถาม
 ลูกเด็กก็เด่าว่า นายมุกดา เดียบเคียงเคาะแคะมา
 หลายวันตัวก็ไม่ส่งไต่ยถึงไต่เด่นหัวด้วย ครั้นวันนี้
 เดือนหงายมา นิ่งเด่นในสวนก็ตามตงมา เกี้ยวตัวก็ไม่
 ปลงใจด้วย คุณพี่กับนึ่งถ้วยมา แดบดูเดยด่าเอา
 ไครมๆ ซันซ้าก็พตอยดูถูกพูดแล้วก็ร้องให้
 ซระแล่มก็เถียงอีบัวกาก็แก้ตัว ซระแล่มว่า มุกดาผิด
 กิริยานักว่าจะรักใครที่ไหน นึ่งถ้วยบอกไม่เชื่อ ให้
 มาดูเห็นพูดจวบกอดกัน เฉลิมก็เถียงว่าไม่จริง นึ่งถ้วย
 รับแล้วก็เดือน ซระแล่มจึงตงมาดูเห็นแก่ตาก็อดไม่

ไหว คุณแม่ตกตลิ่ง ต่ำแต่ชั้ ถ้วยตะพึด เฉลิมก็
 พ้อพี่ แถ แก่ตัวว่าไม่ได้รักใคร่ ใครจะรักตงคอ แต่
 พี่ยังไม่อยากให้รัก เคยพูดไปพูดมา พี่ออกเชื้อ
 ก็ขอโทษน้อง ต่างกอดคอกันร้องไห้ คุณแม่ก็พดอย
 ส้อน ไซ้ให้หนึ่ง ถ้วยไป ตามมุกตาๆ บิดฝัดๆ คุณแม่
 โกรธให้มาให้ได้ก็เรยแล้ว เรยเด้ามาหมอบ เฉลิมก็ยื่น
 ตกตงรับ สาระภาพ ส้มคำ เฉลิม คุณแม่ถามเรื่อง
 คั้นหมั่นกันจริงๆ ก็ว่าจริง คุณแม่ก็โกตโกตจะ
 ให้ตักกัน)

ดวงพระธาดุดัดดี ๑ (มุกตาต้ออื่น) ผมผิตหนัก,
 เหลือจะรัก, แม่แถมไหว สู้ต้อฝั้นใจ, อยุ่กิน, สันบัตดี
 คุณแม่โปรด, เวทนา, แด้วปรานี หาดานยินดี, ด้วยแม่
 มหัดิม, เริมฝากรัก (เหลียม) ฮ้าหมั่นพี, แด้วจะวี,
 มาหมั่นน้อง ไมไซ้ของ, แม่คำ, เซ่นปลาผัก เคียว
 จะครอง, ส่องไครย, มักใหญ่หนัก บ้าเหลือหัก, โมโหแด้ว,
 กตาแกตัวเกิน หดวงปรีชา, เขา มาขอ, ปลุกหอห้อง

นิ หมุกดา, จะ คว้าน้อง, ทรง เฝื่อน ๆ หัด ย้อน ยอก, ถอดอก
 กัดบ, จะ ยับเยิน อย่า อย่า เดิน, แค่ม บ้า, บ้าไม่ เอะ
 แม่ เหล็ดม เต่า, เขา ก็, ไม่ พอใจ หลวง ปรีชา, ว่าไว้,
 ก็ ยัง เกื้อ ถ้า หมุกดา, เชื้อ บ้า, แล้ว อย่า เพื่อ ว่า ใจ
 เอะ, ว่า ใจ ต่า, พุด อย่า กัดว ข ๘ คำ เจรจา
 (นาย หมุกดา ไม่ ขอ อีหนึ่ง ชะแด่ม ๆ ก็ ว่า ด้ ตาย ถึง จะ ให้
 ตี ก็ ไม่ ขอ ตี หนึ่ง ถ้วย เป็น โกรธ เป็น แค่น คุณแม่
 ต้อง คอย ดับ ว่า ไม่ ไซ้ ชุระ ของ ชี ซ้า หมุกดา อ่อน วอน
 ขอ เฉ็ดม ๆ ก็ ไม่ ยอม คุณแม่ ว่า จะ ต้อง รับ แต่ง กะ
 หลวง ปรีชา เฉ็ดม ก็ ว่า ไม่ ยอม อีก จะ ขอ อยู่ ปฏิบัติ
 คุณแม่ คุณแม่ ทำ ชู ว่า ถ้า ภาระ นจะ ยก ชะแด่ม ให้
 หลวง ปรีชา หมุกดา ว่า ตี ตัว ขอ เปลี่ยน เฉ็ดม ๆ ร้อง
 ไม่ ยอม ชะแด่ม ก็ ร้อง ไม่ ขอ มี ฝัว เจ็บ ใจ ขอ อยู่
 กอด ฝ่า เท้า คุณแม่ ๆ จะ หัก หัว หัก หาง ให้ หมุกดา กับ
 ชะแด่ม ประนี ประนอม ต่าง ก็ ไม่ ยอม น้อง ก็ ยู่ ฝัว ไม่ ให้ คบ
 กอด คอ กัน ร้อง ให้ หนึ่ง ถ้วย ก็ ยู่ ให้ แต่ง กะ หลวง ปรีชา

นายก็ดู คุณแม่ อืด อืด เอย ชวน ตุ๊ก ชัน เรือน นายมุกดา
จะตามไป คุณแม่ก็ได้ นิ่ง ถ้อย เอย ให้ ให้ เข้าโรง
เหล็ก แต่ มุกดา พัน เลี้ย เดิน คราง อยู่)

กระบอก ๑ (มุกดา) ไม่รีบคิด, คิดอ่าน,
การ งด งด งด งด ยัด เยียด, เหลี่ยม ของ พ, ให้ มี ฝัว
อก มุกดา, ทำ จะ จอด, ไม่ รอด ตัว ต้อง คิด จั่ว, เข้า ช่าง,
ดี ต้อง ต้น จะ ต้อง ไชก, พระ โย คราช, ชาติ เจ้า ชู เกยว
ชะแต่่ม, แต่ม คุ, แก คม ต้น หดวงใจ เพชร, เต็ด ด้วย,
มา ช่วย กัน แม่น ญก บัน, หัน เท, เปร ประดัง ไหน
คุณ บัว, จะ ถ่า ฝด้า, มุกดา แกตั้ง คง จะ แต่ง, เหลี่ยม
ให้, สม่ใจ หวัง ถึง ชะแต่่ม, แต่ม ต้, ไม่ อีหนึ่ง เราก็ ยัง,
มี ช่าง, เกยว หนึ่ง เฟด้น ฯ ๖ คำ เจรจา (คิด กต
อุบาย เห็น ทล ปร, ไปร่ง เสียง แ่วว นึก ว่า เหลี่ยม ไผ ไป
เจอนิ่ง ถ้อย มัน ให้ เชื้อ เกอ ก้ พอ)

ปิด ม่าน

ขยากรู้ (พระ) ถ้าม เขา ดู, เกิด พ่อ หดวง, ถ่วงดึกเที่ยง
 (หดวง) ท่าน พระเห็น, จะ เป็น ต่อ, ช้ช้อ นก (พระ)
 เขาไม่รัก, ดอก ชะแถม, แก้ม ก้น เขียว (มุกดา) ชี้
 เลื้อ รู, เจ้า ชูเอก, เสก คำ เดียว ก็ ตาม เกรี้ยว, หนุ่ม
 แน่น, แค้นไม่เออ (หดวง) จริง คุณ ว่า, หูตา, ทำกักกัก
 แม่ แด่มรัก, มากกว่า ผม, งม แผยอ ชยักรับ, พันกับ ๆ,
 เกือบ หดับ เพื่อ ผม แหงน เกอ, เซ้งอ นัง, ฟัง เสภา
 (ย่า ก้น พระออก เคียง) จริง ดี พ่อ, ยอให้ ข่า, คดงคว่าพี่,
 หดวง ตัวดี, คึดดีก, คึด ชดำ ข่า แก้ม เขียว, ก็ ต้อง เกี้ยว,
 ดาว ขำตา เขา หนุ่ม กว่า, คว่า ขบ เผาะ, เหมาะใจเย็น
 (หดวง ชมิ่ง ตา) พุด เหตุไร, ไป เกิด นะ, พระ ช้ถึง
 ผม พุด มั่ง, ก็ จะ โกรช. ชื่นโตด เต็น (มุกดา ไหว หน้า
 เดี่ยว เหลี้ยว ตอกเด็กพระไม่ รู้ คึดไม่ ดู ตา ท่าน หดวง มีวเพื่อ)
 เห็น รุบ ฟอด, กอด ก้นจ้อ, คอ เป็นเข็น ยัง ทะเล้น, เดียงได้,
 หน้าไม่อาย (หดวง) ท่าน พระกอด, แม่ ชะแถม, แดม

เกิน กอด เลี้ยง ฟอด ๆ, นอด นอดน. เมื่อ ตอน บ่าย (พระ)
 แก่ คิด แข่ง, แย่ง มุกดา, แล้ว ซ้ำท่าย ทำ อูบาย, อย่า ให้ ฎุก,
 ถึง ผูก ซัก (มุกดา โกรธ หดวง) พุดอะไร, ให้ ฝัดใจ,
 กัน เปด่า ๆ กัดบเห็นเข้า, ที่ นั้น, ก็ ชน หนัก (มุกดา)
 ยัง ใจ นี้ เอ้, เด้ หัก, ย้อน ยนค้ หนัก (ดวง) ไม่ได้ รัก,
 ไม่ได้ ใคร, เหวด ไหวด ครัน (พระ รุ คัก) เข็ด ด้อ เด่น,
 ส่น ๆ, หนา มุกดา ใจ ทำ หน้า, ตา ถดิ่ง, หึง ฎานัน มัน
 จะ กลาย, เข้ม เขา ควาย, ให้ ชน กัน เดียว ได้ ค่อย,
 กัน เป็น ควน, เทียว กัน คิด ต้อง ไป แถม, สะแต่ม อัก เตอ,
 เผื่อ เอวัง แต่ ต้อง ตั้ง, ขวัญ เข้า ซ้า, แล้ว อย่า บิด จวน
 จะ รว่ม, หัวงาน, คาน อยู่ นิด คงดิด ๆ, ซดุก ซดัก, ออก
 หนักใจ ข ๒๔ คำ เจรจา (พระ เข้า โรง นาย มุกดา
 หนึ่ง หน้า มุ่ย หดวงใจ เพ็ชร ไม่ ด้บายใจ)

✓ เจ้าเซน © (ดวง) มุกดา มุกดา, อย่า เหมมา,
 เขา แกดั่ง ๆ ว่า กัน แย่ง, แม่ เถด้ม, จะ เคด้ม ใหญ่ จริง ๆ

เที่ยว, เกี้ยวแม่แต่ม, ออกแต้มไค้ หด่อนไม้ไคร้, พุดจา,
 ทำ อัง กะทัง ส่วน ท่าน พระ, ละหด่อนจ้อ, ซอบ ถ้อ คดั่ง
 แกก ฟุง, ฟุง ขยุย, คุย ทดั่ง เน็ดม ของ แก, แม่ ออกมา,
 หน้าคัง ๆ พบ ครั้ง หนึ่ง, ฤสอง ครั้ง, ไซ้จิงคัว ฯ
 ๔ คำ เจริจา (หดวงใจเพชร์อธิบาย มุกดา ค่อยๆ หาย
 ส่งได้ยจนเชื่อ รู้ว่า ตาพระไปคุย กะ สระแต่มจะ ต้องแอบ
 ไปหาเน็ดม หดวงใจ เพชร์ก็ว่าจะไปเหมือนกัน จับมือ
 กัน แล้ว มุกดา ก็เข้าโรง)

สดา ยง ๑ (หดวง) ตาพระ เชื้อ, เหือ ขยาย,
 แบบ คาย หดุด มุกดา หงุด, หิงตระแวง, เพราะแกดั่ง ยัว
 ที่จริงพระ, โยคราช, ตาฝาดมัว เกี้ยวแม่ชรว, สระแต่มวน,
 อยู่คนเดียว พุกไซ้เรา, เจ้าชู้, พอรู้คาว แม่พี่สาว,
 หน้าถ้าน, บัวยการ เกี้ยว แอบเฮาะเงาะ, ปะเหลาะน้อง,
 จองไว้เที่ยว ทำก็เดียว, มาข้างเรา, เข้าท่วงที่ แต่

ไม่หาย เหน็ด ออกเซ็ด, หดวงใจเพชร, ก็ผู้ชาย ถัด
 ๕
 เคียว คาย, อุบาย บุก, เหมือน มุกดา (หวดง) ในชาตินี้,
 ๖
 พี่จะขอ, พนอ นื่อง อยู่ร่วมห้อง, ร่วมชีวิต, ไม่ หนีหน้า
 เพราะแค้นรัก, มิใช่ได้ก, ว่า เจรจา รับผิดชอบ, ตำระพรรณ,
 ๗
 อย่า หวัน ดวง (เน็ดม) พี่ มุกดา, คำว่า พี่, ซ้ำ รื่น นื่อง
 หดวง ปรีชา, มา จอง, จะ คัดขัง บ่วง ฉันทน์ ชัง, ทั้ง
 ๘
 ขยาด, หวาด ๆ ทรวง แม่น พี่ หดวง, จริง เหมือน ปาก,
 จะยากใย ฯ ๘ คำ เจรจา (หวดวงใจเพชร เห็น
 ๙
 ได้ ทำ กิ่ง ด้ง กอด ฐบ ตก ดง ปดง ใจกัน ขณะ นั้น
 ๑๐
 พอ มุกดา เชื้อ ซ้ำ ออก มา เจอ ด้ขึง คดง คู่รัก ก็ เก้อ
 ๑๑
 เจน ผละ กัน ังน อยู่)

พรหมณ์ ติดน้ำ เต้า © (มุกดา) ช้ายหวดง
 เถร, เคน ะยำ, ทำ หยก ๆ ช่าง โทหก, ยัชน ยอก, หดออก
 ๑๒
 กูได้ เน็ดม คู่รัก, ด้ก ชีวิต, ยิง จิตรใจ ใส หัวไป,
 ๑๓
 พัน บ้าน, คน มารยา (หวดวง) มุกดา มุกดา, อย่า ให้,

มันหน้ารัก เข้ามาผัดก, เข้ามาได้, ทำไมข้า แกรัก
 เขา, เขาไม่รัก, หินจักมา เขียว โปนทนา, คู่ด้มัก,
 เขารักกัน (มุกดา) คนรักกู, ใครที่รู้, อยู่ที่บ้าน
 หินหน้าด้าน, แย่ง ชิ่ง ๆ, มิ่งก็ ชิ่ง กูวานมา, หาพิ,
 หิน ประชัน ชิ่งพิละวัน, กะแม่้อง, ชิ่งของกู (หตวง)
 พลิ๊กตะแก, ยังไง แน่, จ๊ะแม่เห็ดม ย่ามัวเต็ม
 ยังไรจ๋า, ว่า มาหรู นายมุกดา, เขาขอตว่า, หตอนเป็นชิ่ง
 ฉินมาจู้, จาบจ้วง, ทำต่วงเกิน (เห็ดม) แค่นักยอฉิน,
 ดันด้าน, พาตไม่เซ็ด หตวงใจเพชร, คอกฉินรัก, ไม่
 พักฉิน (หตวง) ว่าไง ต่า, มุกดา ๆ, แกอย่าเม็ด
 ฉินจะเซ็ญ, แกนะหนา, อย่าทง ฯ ๑๐ คำ เจรจา
 (เห็ดม ประจาร เรื่อง ทำแกพิ มุกดา กับ หน้ากตพิน
 แค่น เห็ดม ก็ พาหตวงใจเพชรไปหาคุณแม่ มุกดา
 ทอด ตัว)

มอญแปลง ๑ (มุกดา) นี่แดเพื่อน, เนื้อน คอ,
 ด้อด้วง คับ ไช้ความ คับ, กดับ บิด, เป็น พิศรัง ใน
 โถกนี้, ไม่มี ญาติ, ซาติวงษ์ คุณ บ้าไกล, ได้สั่ง,
 เราคง ไช้ ขยาก สบาย, หมาย แม่ เห็ดม, เห็ม เดี้ยแต่้ม
 แม่ชะแต่้ม, หล่อน กั โกรช, โทษโยได้ เรา ก็ ผิด, มิควรคิด,
 บิด พาโด แม้นไม่โย, ตัว กดับ, จะ ยับเยิน จะ ไปง้อ,
 ขอโทษ, ถึง โกรช หนัก ก็ไป พัก, รัก คง กดับ, ไม่ ยับเยิน
 ความจริงใจ, ไช้ไม่ หมก, ด้ทกด้เห็น ไหน จะ เม็ด, หมาง
 เนย, คนเคยรัก ฯ ๖ คำ เจรจา (แก่นใจตัว
 พอเลี้ยง ผู้ท้าว แดเลี้ยง คุยไ้ พระโยคราชเข้ามา ก็ หลบ)

มอญโยนดาบ ๑ (พระ) แม่ชะแต่้ม, แง้ม
 ประตุ, มาดูเรา แด้ว กดับ เข้า, ห้อง เขา, เรา เคา คัก
 คง จะ มีว, แต่ง ตัว หู, อยู่ คัก คัก เติด มา พัก, อยู่ หอนี้,
 ชั่ง ะไร หลวงใจเพชร, เติด หนักหนา, คว่า นอง ด้ว

มีใครยาว, ล่าว ล่ง, ก็ คงได้ เรา ขึ้น ข้ำ, มุกตา รู้,
 ฅวย จู ไป พุด เกิดย โกต, กะ ชะแต่ม, เตี้ย แต่ม มั้น ฯ
 ๔ คำ เจรจา (ชะแต่ม มา ท่าน พระเรียก มา ก็ เต่า
 เรื่อง น่อง ล่าว รัก หลวงใจ เพ็ชร งาม ขอ คุณแม่ ก็
 ยก ให้ แล้ว)

ป็นตลิ่งนอก ๐ (พระ) เขา กดำ พุด, ตูต
 ทัน, ฉิน และ ยาก อยาก ออก ปาก, กระจาก จิตร, จึง
 คิด ฉิน, รัก แม่ แต่ม, ไม่ กดำ แยม, จาก ราย พัน เพราะ
 ห้วน ๆ, เกรง ว่า, ไม่ ปรานี (ชะแต่ม) โยัย นี้ กว่า,
 เมตตา กัน, ฉิน ทัต หาดาน นำ รำคาญ, ช่าง พุด ได้,
 ไม่ บัดดี เหตุ ณะ ท่าน, คุ่มั้น, อฉิน นี้ ใน ชาตินี้;
 อฉิน ไม่ ขอ, เออ อยใคร (พระ) นายมกตา, ไม่ ปรานี,
 แม่ อย่า เพื่อ เทียว วาน เกตอ, เกยว หตอ, ยก ย่อน ใหญ่
 ฉิน รัก หลอ, เอื่อ มา, ฝาก อา โดย จะ ตัด ได้, ญา แม่ คุณ,
 อย่า ฅุน นี้ (ชะแต่ม) เขา ไม่ รัก, อฉิน ก็ จัก, อยู

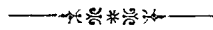
ต้นร้ายปลายดี

คนเดียว ถึงใคร เกี้ยว, ก็ เกี้ยวไป, ไม่ล้มค ใคร
จะ ช่ม, ชื่นได้, ใจไม่รัก ประทานโทษ, โปรดไปพัก,
เสียดัก ที่ (พระ) เด็ด แรง ฉั้น, อ้อน วอน, หลอ นักหนา
ไม่เวทนา, จริงใจ, ฤๅใจนี้ (ชะแถม) ไม่เวทนา,
ละ เจ้า คำ, อย่า เข้าช ชื่น จู จ, บอก คุณแม่, ละแล้ว
เมือง ฯ ๑๐ คำ เจรจา (ท่าน พระ อ้อน วอน
จนหมด บัญญา ก็ อ้อ แห่ ทั้ง ชู ทั้ง อ้อน วอน ชะแถม
ก็ ต่อ เย้ย ดง ท้าย ก็ ต้อย กลับไป เฉกาเร เจอ
มุกดา ต่าง เกื้อ พอ ชะแถม จะ กลับ มุกดา ถัดไป ขวาง
อมตักตัด ๑ (มุกดา) พี่ ผิด แล้ว, แม่ แด่ม จำ,
ชด่า ดัก พี่ รู้ คัก, โทษ คว, ชั่ว นอก เรือง พี่ ขอโทษ,
ถึง จะ โกรธ, ถึง จะ เคือง ก็ โปรด เบื้อง, เกิด อย่า แปรวัน,
เด็ก แค่นใจ พี่ มา ขอ, ต่อ หมั้น, ขอ สัญญา ไม่ ขอ บ้า,
ขอ เจีย. มี เมีย ใหม่ จะ ขอ แนม, แด่ม ของ พี่, แต่ หนี ไป
หล่อน ว่าไร, พี่ จะ จำ, แด ทำ ตาม ฯ ๔ คำ เจรจา

ต้นร้าย ปลายดี

๒๕

ฤกษ์ชา, ดง หน้าดำ หวดมา ทำ, ขอโทษ ขอ ทัณฑ์,
ชั้นกระไร ที่จริง จิตร,แต่ไม่คิด, มี คู่คู่ช นอกจาก
มุก,ดา ยังรัก, หักไม่ไหว แต่จะ ขอ, ทรมมา, ให้ดำใจ
เอาให้เด็ด, ตาไหล, ในคราวนี้ ฯ < คำ เจริญ
ปิดม่าน

ชุดที่ ๔ (บั้งเป่า) ฉากในห้อง นาย มุกดา
พักในบ้านคุณแม่เหี้ยม ห่างจากชุดก่อนไม่ถึง
๑๐ นาที ศิว ฤกษ์มี นาย มุกดากำตั้ง วุ่นเขียนหนังสือ
พดาง บ่น พดาง นุค ฤกษ์ชุดๆ ชุดๆ แล้วมาคว่ำ บั้นสั้น
ตนาวแปลง © (มุกดา) เด็ย แรงดี, มี วิษา,
ศึกษา ยุโรป มิ วาย โหป, ชอบหา, เช็ด ราชรี สุราญ
ฤดี, มี คู่, ชูชิว, ทำการดี, สัม ประเดรัษฎ, เกิด
เป็นไทย แต่ตโมบ, โดภ หมาย, สบายมาก ถถ้า ถดาก,
ทฤจิต, ผิดวิได้ย ทั้ง พี่ผวา, คว่า นอง, ที่ต้องใจ ช้า

เลือก ถิ่น, กตะโก, ไซ้ บัญญา เลี่ยน้อง ล่าว, หนาวใจ,
 หมายถึงได้พิ ช้ำ เลี่ยน้อง, หลุดหมาย, ทั้ง ช้ำย ขว
 มี ช้ำว, มี แค้ ขอ, ทรมมา เกิด ขอ ตา, โดก มนุษย์, หลุด
 ระคาย หนึ่งลื้อนี้, คี่แม่, ผาก แม่ บ้า ขอ ขมา, มอ
 ฟ้า จิตร, ผิดขยาย เอะ ดั้น ซาคี, ช้อ ช้วัง, ทัง ร่าง กาย
 เหลือ แต่ร้าย, คี่อยู่, คุ้แม่ดิน ฯ ๖ คำ เจรจา
 (พรรณนา ความ คับแค้นใจ พอง้าง บั้นจะ ยิง คี่รัคี่
 ก็ พ้อม มอ มา บด บั้งไป ทาง ขึ้น มุกดา สตั้ง เหลี่ยน้อง มาเจอ
 ชะแถม ๆ ถามว่า อยู่ดี ๆ จะมา ซ่า ตัว เลี่ยน้อง ทำไม่ บอก
 ว่า ดั้น หวัง เลี่ยน้องหมด แล้ว ชะแถม ถามว่า ไหน ว่า ตัว รัก
 ก็ ว่า เพราะ รัก ถึง ค้อง ตาย ชะแถม ถามว่า ทำไม่
 ก็ ว่า เพราะ ชะแถม หนี กะ พระ โยคราช เลี่ยน้องแล้ว ชะแถม
 หัวร่อ ให้ให้ว่า หนอย พ่อ เจ้า ชู้ใจ เต่า เขา ถ้อ เด่น ก็
 มุกดา ตีใจ ณา เข้า สร่วม กอด ขณะ นั้น คุณแม่
 ตกใจ วึ่ง กะ เต่อ กะ ล่า เข้า มา ร้อง ว่า คโมย ชัน ปด้น ฤ

หดวงใจเพชร กับ เฉลิม ก็ตาม คุณแม่ มา เลี้ยงโจทว่า
 พระราม เข้า โภษะ ด้กครุ พระโยคราช ญก หนึ่ง ถ้วย ญด ญด
 ญก หนึ่ง ร้อง มา ๆ ช่วยกันด้วย คุณมุกดา ต่อ คุณนายมายิง
 เสีย แล้ว ครั้น เข้า มา ถึง เห็น มุกดา กับ ชะแถม กำตั้ง
 กอดกันอยู่ ก็ ต่าง ชงัก คุณแม่ ชัก ว่า เรือง รวด อย่าง
 ไร กัน หดวงใจเพชร เค้า รู้ ได้ ช่วย เต่า แทน นายมุกดา
 กะชะแถม ที่ เต่า อูบ อับ พระโยคราช อาย คุณแม่
 ก็ หาย แค้น เลย สั่ง สอน ให้ คัด ให้ พร หนึ่ง ถ้วย เข้า ไป
 กอด ท้าว นายร้อง ให้ คุณแม่ ดู ว่า มา สำออย อะไร อีก ถ้า
 เมื่อ ป่าน นั้น มัน บอก ว่า มัน จะ ต้อง กราบ ตา ถาม ว่า ไป
 ไหน กัน ว่า จะ ไป อยู่ กับ ท่าน พระโยคราช ด้ว เมีย
 ทั้ง สอง คู่ ถาม พร้อม กัน ว่า ัง นฤ ? ท่าน พระ ม่อย ไป
 ม่อย มา แล้ว ตอบ ว่า ขอรับ ! ก็ ฆ่า กัน คุณแม่ บ่น
 พิไล พิถัง อนิจจัง อนิจจา กุสตา ธรรม มา หนึ่ง ถ้วย อาย

๒๘

บั้งเปด้า

ม้วนไปม้วนมา ท่านพระบ่นตบตบว่า ทำงไต้มัน
เนื้อคูบพุเพตนิวาศกันมายังงัน ดีกว่าบั้งเปด้า
เสี้ยแรงเบนเจ้าชู้ทงท กัดบยอให้ฮากันใหญ่ก็พอ

ปิดม่าน

—*~*~*—

ศุภมัสดุ

